

I Księga Kronik

Rozdział 16

1. A kiedy wprowadzili Skrzynię Boga i wstawili ją do środka namiotu, który Dawid dla niej rozbił, wtedy przynosili przed Boga całopalenia oraz dziękczynne ofiary. 2. Zaś gdy Dawid dokończył ofiarowanie całopaleń oraz dziękczynnych ofiar, sławił ludowi Imię WIEKUISTEGO. 3. I rozdzielił wszystkim mężom izraelskim, od męża aż do niewiasty, każdemu po bochenku chleba, sztuce mięsa oraz po placku z rodzynkami. 4. Nadto ustanowił przed Skrzynią WIEKUISTEGO sługi z Lewitów, aby wspominali, wyznawali i chwalili WIEKUISTEGO, Boga Izraela. 5. Asaf był pierwszym, a drugimi: Zacharjasz, Jejel, Szemiramot, Jechjel, Mattityjasz, Eljab, Benajahu, Obed Edom i Jechjel; ci grali na instrumentach, lutniach, harfach, a Asaf na cymbałach. 6. Zaś kapłani Benajahu i Jachazjel ustawiczne byli z trąbami przed Skrzynią Bożego Przymierza. 7. Dopiero tego dnia wódz Dawid postanowił, by przez Asafa i jego braci tym psalmem chwalony był WIEKUISTY: 8. Wysławiajcie WIEKUISTEGO, wzywajcie Jego Imienia, pomiędzy narodami opowiadajcie Jego sprawy. 9. Śpiewajcie Mu, grajcie Mu, rozmawiajcie o całej Jego cudowności. 10. Chlubcie się w Jego świętem Imieniu, i niech się rozraduje serce tych, co szukają WIEKUISTEGO. 11. Szukajcie WIEKUISTEGO i Jego mocy; zawsze szukajcie Jego oblicza. 12. Wspominajcie nadzwyczajność Tego, który czynił; Jego znaki i sądy Jego ust. 13. O izraelskie nasienie, Jego słudzy! O synowie Jakóba, Jego wybrani! 14. On, WIEKUISTY, naszym Bogiem; Jego sądy na całej ziemi. 15. Na wieki pamiętajcie Jego przymierze; i słowo, które polecił do tysięcznego pokolenia; 16. którym zajął stanowisko przy Abrahamie oraz na Jego przysięgę Ic'hakowi. 17. Ustanowił to Jakóbowi za Prawo, a Israelowi za Wieczne Przymierze, 18. mówiąc: Tobie dam ziemię Kanaanu za sznur waszego dziedzictwa. 19. Chociaż była was mała liczba oraz przez krótki czas byliście w niej przychodniami, 20. przechodząc od narodu do narodu i od królestwa do innego ludu 21. nikomu nie pozwolił, aby ich uciskał i z ich powodu karał królów; 22. mówiąc: Nie dotykajcie Moich pomazańców, a Mym prorokom nie czyńcie złego. 23. Cała ziemio śpiewaj WIEKUISTEMU; dzień za dniem opowiadajcie Jego zbawienie. 24. Pomiędzy narodami opowiadajcie Jego chwałę oraz pośrodku wszystkich ludzi niezwykle Jego sprawy. 25. Bo WIEKUISTY – On jest wielki oraz bardzo chwalebny; godzien respektu nad wszystkich bogów. 26. Gdyż bogowie pogan są bezwartościowi; a WIEKUISTY uczynił niebiosą. 27. Przed Nim chwała i cześć, na Jego miejscu moc i wesele. 28. Pokolenia narodów! Przynieście WIEKUISTEMU, przynieście WIEKUISTEMU chwałę i swoją moc. 29. Przynieście WIEKUISTEMU chwałę Jego Imienia; przynieście dary i przychodźcie przed Jego oblicze; w ozdobie świętości kłaniajcie się WIEKUISTEMU. 30. Bój się Jego oblicza cała ziemio, a okrąg ziemi zostanie utwierdzony, aby się nie poruszył. 31. Niech się rozradują niebiosy i niech się rozweseli ziemia; niechaj mówią w narodach: Króluje WIEKUISTY! 32. Niech zaszumi morze i wszystko, co w nim jest; niechaj się rozraduje pole i wszystko, co na nim żyje. 33. Wtedy się rozweselą przed WIEKUISTYM drzewa

leśne; bowiem przyszedł osądzić ziemię. **34.** Wysławiajcie WIEKUISTEGO; bo jest dobry, bo na wieki trwa Jego miłosierdzie. **35.** Mówcie: Zachowaj nas, Boże naszego zbawienia! Zgromadź nas i wyrwij nas od pogan, abyśmy wielbili Twoje święte Imię i chlubili się w Twojej chwale. **36.** Uwielbiony WIEKUISTY, Bóg Izraela, od wieków aż po wieczność. A cały lud powiedział: Amen, oraz chwalił WIEKUISTEGO. **37.** I tam, przed Skrzynią Przymierza WIEKUISTEGO, Dawid zostawił Asafa i jego braci, by ustawicznie służyli przed Skrzynią, według potrzeby każdego dnia. **38.** Natomiast Obed Edoma i sześćdziesięciu ośmiu jego braci, Obed Edoma mówię, syna Jedutuna oraz Hosę, uczynił odźwiernymi. **39.** A kapłana Cadoka oraz jego braci, kapłanów, postawił przed Przybytkiem WIEKUISTEGO na wyżynie, która była w Gibeonie, **40.** aby ofiarowali całopalenia WIEKUISTEMU na ołtarzu całopalenia, ustawicznie, rano i wieczorem; według wszystkiego, co napisano w Prawie WIEKUISTEGO, które nakazał dla Izraela. **41.** A z nimi Hemana, Jedutuna i innych wybranych, którzy byli ustanowieni z imienia, by chwalili WIEKUISTEGO dlatego, że na wieki trwa Jego miłosierdzie. **42.** Między nimi Heman oraz Jedutun trąbili i grali Bogu na trąbach, cymbałach, i innych instrumentach muzycznych. A synów Jedutuna postawił przy bramie. **43.** I rozszedł się cały lud, każdy do swego domu. Także Dawid zawrócił, by wysławiać Boga swojemu domowi.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012